

Publicerad 2009-04-01 20:13 av Bagan

Nu väger jag hundra och nyss inte ens hälften

Jag har hjärtat i magen
och det pumpar som besatt
fastän blodet i mina uppsvullna ådror är fruset
Kallare än isen i vattenpölen jag står på

Det du gör fryser ner mig
Jag är kallare än statyerna på ishotellet i Jukkasjärvi
och ur min strupe andas jag som han i vicks blå-reklamen
Jag vill bara gå men jag måste stanna kvar
Jag vill bara gå men jag måste stanna kvar

Jag har istappar i munnen och mina läppar spricker
och mitt skinn bli blå-svart och svampigt
Mina lungor pressas ihop av revbenens plötsliga tyngd
Nu väger jag hundra och nyss inte ens hälften

Varför inte bara sätta mig i Maxis frysrum
Mindre besvär för oss bägge

Men jag vet att det går över
Jag har lärt mig vikten av tålamod
Att vänta på att det ska bli som vanligt
Först blir det stelt ett tag
Pinsam tystnad
Sen blir det varmt och mysigt och jag älskar dej
Sen är jag på nytt i frysboxen ett tag
Man kan väl säga att vi har en liten tradition du och jag

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Bagan med Poeter.se id #21312 innehar upphovsrätten